

РЕШЕНИЕ

№ 377

гр. Пловдив , 15.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание на седми април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Анета А. Трайкова

при участието на секретаря Невена М. Назарева
като разгледа докладваното от Анета А. Трайкова Гражданско дело №
20215330101268 по описа за 2021 година

Предявени са обективно съединени искове с правна квалификация чл. 20, ал. 2, чл. 22 от ЗИНЗС, чл. 202, ал. 1, т. 3 от ЗМВР (отм.), чл. 178, ал. 1, т. 3 ЗМВР, чл. 211, ал. 5, т. 2 и ал. 6 от Закона за МВР (отм.) вр. чл. 179 ЗМВР и чл. 181 ЗМВР, вр. чл. 301 (отм.) от ППЗИНЗС, вр. с чл. 150 от КТ и акцесорни такива по чл.86 от ЗЗД.

Ищецът е предявил срещу Главна дирекция “Изпълнение на наказанията” при Министерство на правосъдието, с адм. адрес: гр. София 1309, бул. „Ген. Н. Столетов” № 21 обективно съединени искове за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 1000 лева (хиляда лева), представляваща допълнително възнаграждение за 200 часа извънреден труд, положен в периода 01.01.2018 г. – 30.06.2019 г., сумата от 100 лева (сто лева) – обезщетение за забава за периода 26.04.2018 г. – 25.01.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата от завеждане на исковата молба – 26.01.2021г. до окончателното плащане. Претендира разноси.

Ищецът твърди, че в исковия период е работил като държавен служител в надзорно-охранителния състав на ответната дирекция на длъжност “***** ”, с местоизпълнение на служебните задължения – територията на *****.

Твърди се, че надзорно-охранителната дейност на 3. гр. П, е организирана на сменен режим, изпълняван от ****те от състава в т.нар. „наряди“, нормативно установени по своята продължителност и наименовани като 8, 12 и 24 часови смени (съгл. чл. 187, ал. 3 от ЗМВР), създадени по предварително утвърден месечен график от нарочен служител, определен от **** на 3. гр. П. Соча, че в исковия период, съгласно Заповеди на **** на 3. гр. П за разпределение на работното време, работният процес е организиран предимно на 12 часови наряди/24 часови наряди. Така основните си служебни задължения по охрана ищецът осъществявал под формата на

12-часови наряди_24-часови наряди, изпълнявани на конкретен пост в З. гр. П или извън него (т. нар. временно открит пост, в случаите на охрана на лица, лишени от свобода при болничен престой – на територията на съответното болнично заведение), определян от **** на З. гр. П, като неговото работно време се изчислява в часове сумирано за отчетен период, съгласно разпоредбата на чл. 187, ал. 3 от ЗМВР (в сила от 01.07.2014 г.), който в исковия период е тримесечен.

Конкретно изпълнението на служебните си функции през едно регламентирано 24-часово дежурство, ищецът осъществявал по следния ред: съгласно Заповед на **** на З. гр. П е задължен да се яви на работа в З. гр. П в 07:50 часа. Работната му смяна започвала тогава с извършване на инструктаж на застъпващите на смяна служители относно оперативната обстановка в затвора. Инструктажът бил с минимална продължителност – около 15 минути. След извършване на инструктажа, всички застъпващи на смяна служители се разписвали в ежедневната ведомост, където било отразявано времетраенето на съответните наряди като съобразени с нормативно установената продължителност на работните смени – 12, 8, 24 часови такива с конкретната продължителност – 8.00-20.00 часа или 20.00-08.00 часа и от 08.00-08.00 за 24-часовите смени и се отправяли всеки към своя пост за изпълнение на наряда. 24-часовата смяна на дежурния ***** приключва с докладването от страна на ****ите на отделенията за сдаване на всички постове и резултатите от изминалата смяна. След това същият има задължение да докладва за оперативната обстановка на **** на затвора, което се осъществява в диапазона от 08.30 часа на следващия ден до 08.50-09.00 часа.

Така реалната продължителност на едно 24-часово дежурство е 25 часа.

Всички гореописани служебни дейности (положените по график и извън него, служебните занятия, извършваните непланирани предварително претърсвания/обиски) били извършвани от ищеца на територията на З. - гр. П. по Заповеди на **** на З. гр. П и по длъжностната му характеристика, представляват негови основни и съпътстващи трудови/служебни функции и като такива са част от работното му време, което работодателят му – ответната ГДИН следва да му отчита и заплаща съобразно реално отработените часове.

Твърди се, че фактическото положение в З. гр. П да е различно, като на практика не били отчитани като работно време съпътстващите всеки наряд дейности – извършваните инструктажи преди самите смени, сдаването и приемането на дежурството, времето, през което съответния служител пътува от З. гр. П до външния временен пост преди приемането на смяната и обратно след сдаването на същата и преди разоръжаването му и доклада за изминалото дежурство. По този начин, ищецът претендира, че ответникът не му отчита и заплаща цялото фактически изработено от него работно време, което в условията, когато е налице надвишаване на нормата работно време за съответния отчетен период, води до натрупване на извънреден труд, за който има право да иска парично възнаграждение по силата на закона.

Твърди се, че всяко вземане за допълнително възнаграждение за извънреден труд на ищеца през исковия период е ставало изискуемо след 25-то число на месеца, следващ отчетния период.

Ищецът претендира, че за периода 01.01.2018 г. – 30.06.2019 г. е положил 200 часа извънреден труд, допълнителното възнаграждение за които е станало изискуемо в тригодишния давностен период от датата на завеждане на исковата молба и което не му е заплатено от

ответника, в общ размер на предявените вземания – 1000 лева за 200 часа извънреден труд, положен в процесния период, сумата от 100 лева – обезщетение за забава за периода 26.04.2018 г. – 25.01.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

В съдебно заседание чрез пълномощника си ищецът поддържа исковете и моли да се уважат в размерите им след изменението. Претендират се законната лихва върху главницата от завеждане на исковата молба до окончателното плащане и присъждане на разноските. Представя писмена защита.

В предоставения му срок за отговор ответникът ГД “Изпълнение на наказанията” при Министерството на Правосъдието е депозирал отговор на исковата молба, чрез пълномощника си юрисконсулт Т.Ч., счита искът за допустим и частично основателен. Оспорва исковите претенции по размер.

Не се спори, че ищецът е служител на ГДИН и териториалните й служби и на това основание съгл. чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗИНЗС е държавен служител, че правоотношенията между страните се уреждат от ЗИНЗС, ППЗИНЗС субсидиарно – от ЗМВР.

Не се оспорва твърдението на ищеца, че в процесния период е заемал длъжността „*****” в З.- П., като работното време се отчитало сумарно на тримесечен период. Не се оспорва, че работното време на ищеца е било по график с полагане на 24 -часови дежурства.

В случай, че съдът приеме за основателни исковите претенции, счита, че лихва за забава следва да бъде начислена от датата на подаване на исковата молба. При липса на изрична покана за изпълнение от страна на ищеца, денят на забавата по смисъла на чл. 86 ЗЗД следва да се счита датата на завеждане на исковата молба за присъждане на обезщетението.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и като обсъди събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Не се спори между страните и от представените по делото писмени доказателства – заповед за назначаване на ищеца на длъжността „*****” в З.- П., акт за встъпване в длъжност, длъжностна характеристика за длъжността „*****” и акт за встъпване в длъжност се установява, че за целия процесен период ищецът е заемал длъжността „*****” в З. гр. П.

Не се спори, че за процесния период работното време на ищеца е било разпределено под формата на 24-часови дежурства, които се полагали в З. гр. П.

По делото са представени справка за месечни заплати, за отсъствията му поради временна неработоспособност и ползваните отпуски, както и фишовите за заплати на ищеца за процесния период. Видно от същите, на ищеца е начислявано и заплащано основно тр. възнаграждение, ДТВ за ТСПО., възнаграждение за „специални условия военни”, допълнително възнаграждение за резултати в СД и порцион.

Изготвена е справка и за ползваните от ищеца отпуски за процесния период. Представена е и справка за различните видове наряди.

Относно реда на полагане на дежурствата, времето за явяване, снаряжение, начина на

носенето им и отстъпването от същите, както и реалната продължителност на едно редовно 24-часово дежурство в З.- П., и на дежурство на временно открит пост по делото са събрани гласни доказателствени средства, чрез разпит на един свидетел на ищеца.

От показанията на свидетеля Д.Д.И., който е колега на ищеца, се установява, че през процесния период, ищецът е давал само 24-часови дежурства, разпределени по месечен график, както следва – едно 24-часово дежурство и три дни почивка.

Свидетелят разяснява протичането на едно 24-часово дежурство. Тези дежурства продължавали от сутринта на единия ден до сутринта на следващия ден. Ищецът следвало да се яви най-късно в 07:50 часа в ****, където имал задължения да проверява и идващите на работа, проверка на наличността на идващия състав, дали е снабден, дали е облечен. Той присъствал на провеждането на инструктажа като застъпващ, съвместно с двамата главни **** – сдаващия и приемащия. Разпределял задачи на ****-те и поставени такива от ръководството. Когато свършел инструктажът, той слизал в дежурната и имал свои дейности – обработка на картони на лишени от свобода, изпълнение на заповеди на ръководството, водене на документация. На следващия ден, като пристигнал застъпващият **** на отделение, по същия начин присъствал на инструктажа, след което слизал с главния надзирател. През това време отстъпващият **** стоял в дежурната, като застъпващият ****, заедно с отстъпващият и застъпващият ***** провеждали инструктажа, и едва след като приключи инструктажът, застъпващият **** на отделение, заедно със застъпващия и отстъпващия ***** слизали заедно при отстъпващия **** на отделение. Тогава двамата ****и сдавали ключове и разпоредби, и ако имало разпоредби от ръководството, при което отстъпващият вече бил готов да бъде свободен и да си тръгне. Това ставало непосредствено след инструктажа и около 09:00 ч. отстъпващият **** на отделение, респ. изпълняващият функциите му негов заместник, бил свободен да си тръгне. Това била минималната продължителност на едно 24-часово дежурство.

Гореописаните документи, показанията на свидетелите, ведно с документацията, нахождана се в З. – П., вкл. ведомостите за заплати и ежедневните ведомости, цялата документация във връзка с полагащите дежурства, са изследвани от вещото лице К., чието заключение по допуснатата ССЕ е изслушана и приета по делото.

В заключението си вещото лице е изчислил броя полагащи дежурства от ищеца, норма времето за всеки един от месеците, включени в процесния период.

Съдът кредитира заключението на това вещо лице като обективно и компетентно изготвено, на база на събрания доказателствен материал по делото и нормативната уредба досежно сумарното изчисляване на работното време на служителите от надзорно-охранителния състав.

При така установените факти от значение за спора съдът намира следното:

Между страните не се спори, и се установи от събраните по делото доказателства, че в процесния период ищецът е работил като „*****” в Главна дирекция „изпълнение на наказанието” към МП с място на работа – З. гр. П. Ищецът се явява “държавен служител”, по смисъла на ЗДСл, ЗМВР и ЗИНЗС. Съобразно чл.19, ал.1 от ЗИНЗС, служителите в ТД ”ИН” и териториалните й поделения, каквото е З. – П., са държавни служители и лица, работещи по трудов договор. За държавните служители, се прилагат правилата относно държавната служба по

ЗМВР, доколкото в ЗДСл не е установено друго. Видно от длъжностната му характеристика, трудовите му функции се изпълняват чрез полагане на дежурства по график. Не се спори и се установява, че служебното време на ищеца като държавен служител, полагащ дежурства по график, се изчислява сумарно на тримесечие.

Съгл. чл. 16а, ал. 1 от ППЗИНЗС нормалната продължителност на работното време на държавните служители в ГДИН и териториалните ѝ служби е 8 часа дневно и 40 часа седмично при 5-дневна работна седмица. Съгл. ал. 2 за дейностите, чието изпълнение изисква непрекъсваем работен процес, работното време се организира в 8-, 12- или 24-часови наряди по утвърден график. В извънредни ситуации, отдалеченост на обекта или когато численият състав или изпълнението на отделни служебни дейности не позволява организирането на работата на 8- и 12-часови наряди, могат да бъдат установени и 24-часови наряди. Работното време на служителите, които изпълняват дейности по ал. 2 и 3, се определя със заповед на *** **** на ГДИН съобразно щатната численост и особеностите на охраняемите обекти по предложение на **** на съответната териториална служба или по своя инициатива. При служебна необходимост със заповед на **** на териториалната служба продължителността на работното време на държавните служители, работещи в наряд, може да бъде удължено, но не с повече от една втора от нормалната дневна продължителност на работното време. За държавните служители, с изключение на служителите по ал. 2 - 5, се установява ненормиран работен ден. Държавните служители от ГДИН и териториалните ѝ служби получават компенсация за нощен труд съгласно Закона за Министерството на вътрешните работи и правилника за неговото прилагане.

Тази разпоредба от ЗИНЗС е нова, приета с ДВ бр. 20 от 2014г., като съгл. чл. 16б, ал. 3 от ППЗИНЗС, също приета с ДВ бр. 20 от 2014г. когато дейностите по ал. 2 - по време на наряд или дежурство, се изпълняват от един държавен служител или характерът на дейността не позволява ползването на почивки, на държавните служители се осигурява време за хранене, без да се прекъсват изпълняваните задължения.

Съгл. чл. 16в, ал. 1 от ППЗИНЗС за държавните служители, които изпълняват дейности, чието осъществяване изисква специфична организация на работа, със заповед на *** **** или на **** на съответната териториална служба може да се установява време на разположение или режим на 12- или 24-часово дежурство.

Съобразно разпоредбата на чл.290, ал.1 и 2 от ППЗИНЗС, ищецът като „*****” в 3.- П. е част от надзорно-охранителния състав на същия, като задачите на надзорно-охранителния състав са изброени в чл.291 от ППЗИНЗС. В точка първа на посоченият член е посочено, че една от основните задачи на надзорно-охранителния състав в затвора, е осъществяването на постова служба. Постовата служба се носи от наряд, назначен от **** на затвора, който се състои от дежурен *****, дежурен **** на отделение и **** -чл.300, ал.1 и ал.2 от ППЗИНЗС.

Разпоредбите в ППЗИНЗС, частично уреждащи начина на изчисляване на работното им време, са отменени, като в случая съгл. разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ЗИНЗС за държавните служители по ал. 1, т. 1 – тези, които пряко осъществяват дейности по изпълнение на наказанията или на мярката за неотклонение задържане под стража, какъвто е ищецът, се прилагат разпоредбите относно държавната служба в Закона за Министерството на вътрешните работи, доколкото в този закон не е предвидено друго. Доколкото в ЗИНЗС и ППЗИНЗС към процесния период липсват конкретни правила относно продължителността на служебното време, уредбата на

същото, както и на извънредния труд, то следва да се приложат съответните норми от Закона за МВР.

Съгласно разпоредбата на чл. 187, ал.1 от Закона за Министерство на вътрешните работи /ЗМВР/, нормалната продължителност на работното време на държавните служители в МВР е 8 часа дневно и 40 часа седмично при 5-дневна работна седмица. Ал.3 на същия текст пък предвижда, че работното време на държавните служители се изчислява в работни дни - подневно, а за работещите на 8-, 12- или 24-часови смени - сумирано за тримесечен период. Сочената разпоредба е била изменена, като в периода 24.02.2015 г./ДВ бр.14/ 20.02.2015г./ до 14.10.2016 г./ДВ бр.81/ 2016г./ периодът на отчитане е бил едномесечен. Съгласно ал.5, т.2 на чл.187 от ЗМВР работата извън редовното работно време до 280 часа годишно се компенсира с възнаграждение за извънреден труд за отработени до 70 часа на тримесечен период – за служителите, работещи на смени, а ал.6 урежда правилото, че извънредният труд по ал. 5 се заплаща с 50 на сто увеличение върху основното месечно възнаграждение.

Относно продължителността на тези дежурства, съдът намира същата да е била, за 24-часовите такива – 25 часа, тъй като това е реалната продължителност на същите от момента, в който лицата реално са се явявали и е следвало да се явят на работа, до момента, в който те са били освобождавани и реално са напускали работното си място, като това е минималната продължителност на това дежурство и реалната такава в определени дни е надхвърляла тези часове. Част от това допълнително време, а именно явяването, снаряжаването и разоръжаването, представляват дейности, свързани с подготовката за приемане и подготовката за сдаване на дежурство, тези дейности са абсолютно задължителни и дежурството не може нито да бъде поето, нито да бъде сдано, без те да бъдат извършени. Времето за самото приемане и сдаване на дежурството при всички случаи представлява част от самото дежурство и от работното време. През цялото това време – от момента на явяването си до напускане територията на 3.- П., ищецът е реално ангажиран и полага труд. Всички тези дейности, представляват част от дейността на ищеца като надзирател и са време, в което той реално е ангажиран, за да изпълни дежурството си. Това представляват реално отработени часове, свързани с носенето на дежурството. Ето защо съдът намира, че същите представляват част от продължителността на служебното време на ищеца. Ето защо съдът намира за основателно твърдението на ищеца, че тези часове следва да бъдат включени при изчисляване на общата продължителност на служебното му време.

От заключение на съдебно – счетоводната експертиза, изготвено на база писмените доказателства и показанията на свидетеля, на база 25 часа, се установява, че ищецът е носил дежурства в процесния период над нормативно установената продължителност на служебното време, като вещото лице е направило изчисленията си съобразно нормативно предвидения в ЗМВР начин за изчисляване на извънредния труд. Така за положените и незаплатени 101 часа извънреден труд на ищеца се следва сумата от 957,52 лева, със съответстваща мораторна лихва, начинаей от 26-то число на месеца, следващ полагането на труда, както е поискал да бъде изчислено ищеца, за периода 26.04.2018 г. – 25.02.2021 г. е в размер на 200,96 лева. В съдебно заседание исковете са изменени съобразно изчисленията на вещото лице, ето защо исковете следва да се уважат като основателни.

С оглед изхода на спора на ищеца се дължат разноски за адв. възнаграждение – 500 лева.

На осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК вр. с т. 23 от ТР № 6/2012г. ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметка на ПРС дължимата държавна такса върху уважените искове, като същата на основание чл. 1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, възлиза на 100 лева (двеста лева), от които 50 лева ДТ по иска за заплащане на изв. труд и 50 лева по исковете за мораторна лихва. Същите следва да бъдат заплатени по сметката на съда. В полза на бюджета на съдебната власт ще се възложат и разноските за ССЕ, които са направени от бюджета на съда, а именно – 100 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Главна дирекция “Изпълнение на наказанията” при Министерство на правосъдието, с адм. адрес: гр. София 1309, бул. „Ген. Н. Столетов” № 21, чрез пълномощника юрк. Т.Ч. да заплати на Г. П. Г., ЕГН ***** следните суми: сумата от 957,52 лева, представляваща дължимо възнаграждение за положен извънреден труд от 101 часа над нормативно установената продължителност на работното време за периода 01.01.2018 г. – 30.06.2019 г., сумата от 200,56 лева мораторна лихва върху него за периода 26.04.2018 г. – 25.01.2021 г., ведно със законната лихва върху всяка от главницата от датата на подаване на исковата молба – 26.01.2021 г., до окончателното изплащане на дължимата сума, както и сумата от 500 лева разноски за адв. възнаграждение.

ОСЪЖДА Главна дирекция “Изпълнение на наказанията” при Министерство на правосъдието, с адм. адрес: гр. София 1309, бул. „Ген. Н. Столетов” № 21, представлявана от **** С.Ц., чрез пълномощника юрк. Т.Ч. да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметка на Пловдивския районен съд сумата от 100 лева, представляваща държавна такса върху уважените искове, и сумата от 100 лева разноски за съдебно-счетоводна експертиза от бюджета на съда.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пловдивския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: __/п/_____